

Şabat Okulu Dersi

ÜÇ MELEKLERİN MESAJI

Dördüncü Melek Bakanlığı - Son Uyarı

Yapım: Dördüncü Melek Bakanlığı Şabat Okulu Departmanı - Uyarı
Final - Brezilya

Ders 1 - Sonsuz sevindirici haber

Temel metin: "Mesih'e Giden Adımlar Kitabı", Bölüm 1 - Ellen G. White.

Altın Ayet: "Ve göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm; o, yeryüzünde yaşayanlara, her millete, soya, dile ve halka duyuracak sonsuz bir müjdeye sahipti."
Kıyamet. 14:6.

Pazar

"Ve cennetin ortasında uçan başka bir melek gördüm ve onun bir müjdesi vardı" Apoc. 14:6.

"İncil" kelimesi "iyi haber" anlamına gelir. İsa şunu söylediğinde, orijinalinde müjdeleme olarak çevrilen terimle aynı terim: "Rabbin Ruhu... beni müjdelemem için meshetti" (Luka 4:18), başka pasajlarda da "iyi haber" olarak kullanılıyor: "Melek ... onlara şöyle dedi: Korkmayın; işte, size bütün halk için büyük bir sevinç müjdesi getiriyorum; çünkü bugün, Rab Mesih olan Kurtarıcı Davut'un şehrinde sizin için doğdu." (Luka 2:10, 11). Melek, müjdeyi şu şekilde özetledi: "Bugün, Rab Mesih olan Kurtarıcı Davut şehrinde sana doğdu." "Halkını günahlarından kurtaracak" (Matta 1:21). Böylece müjde bize İsa'nın bizi günahlarımızdan kurtarmaya gelen Mesih olduğunu duyurur. "Günah, yasanın çiğnenmesidir" (1 Yuhanna 3:4). Dolayısıyla İsa'nın bizi yasayı çiğnemekten kurtarmak ve ona itaat etmemizi sağlamak için geldiğini anlıyoruz. Bunun gerçekleşmesi için sahip olmadığımız gücü elde etmemiz gerekir.

Pavlus şöyle dedi: "Ben... günah altında satıldım" (Romalılar 7:14). Bizi günahattan kurtaran güç "Tanrı'nın gücü olan Mesih'tir" (1 Korintliler 1:24). Bu nedenle müjdenin iyi haberi, Mesih'in gelişinin, Tanrı'nın bizi On Emir'e karşı gelmekten, itaatsizlikten kurtarma gücünün duyurulmasıdır.

1) Müjde nedir? (Romalılar 1:16)

A.: "Müjdeden utanmıyorum, çünkü bu, iman eden herkesin kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür" (Romalılar 1:16).

2) Tanrı'nın gücünü almak ve kurtulmak için kime inanmalıyız?

A.: "Rab İsa'ya inanın, siz ve eviniz kurtulacaksınız" (Elçilerin İşleri 16:31). "Ve başka hiç kimsede kurtuluş yoktur; çünkü göklerin altında insanlar arasında bizi kurtaracak başka bir isim verilmemiştir" (Elçilerin İşleri 4:12).

Pazartesi

"Ve cennetin ortasında uçan başka bir melek gördüm..." Apoc. 14:6.

1) Müjde nerede duyurulmalı?

A.: "Ve krallığın bu müjdesi, tüm uluslara bir tanıklık olmak üzere tüm dünyada duyurulacaktır" (Matta 24:14).

Yuhanna müjdeyi duyurmak için gökte uçan bir melek gördü. Gerçek şu ki, eğer gökyüzünde bir şey olsa, bunu isteyen herkes görebilir. Bu dilde, Tanrı, Tanrı'nın bizi günahattan kurtaracak gücü olan Mesih hakkındaki müjdenin iyi haberinin herkese duyurulması arzusunu açıklıyor. "Tanrı... bütün insanların kurtulmasını istiyor" (I Tim. 2:3, 4). İsa hepimize şunu söylüyor: "Dünyanın her yerine gidin ve müjdeyi her yaratığa duyurun" (Markos 16:15). Bu kutsal işte tüm yeteneklerimizi harekete geçirmemizi bekliyor.

"İsrail evinin kaybolan koyunlarına gidin" (Mat. 10:6). İsraililer Şabat'ın koruyucularıydı. Müjdenin öncelikle bu sınıftaki insanlara duyurulması gerekir. Herkesin yanı sıra: "Kudüs'te, tüm Yahudiye'de, Samiriye'de ve dünyanın dört bir yanında benim için tanıklar olacaksınız" (Elçilerin İşleri 1:8). Elçiler geçmişte Mesih'in çağrısına yanıt vermişlerdi: "Sesleri tüm dünyaya yayıldı ve sözleri dünyanın dört bir yanına ulaştı" (Romalılar 10:18). Pavlus, kendi zamanında "müjdenin... gök altındaki her yaratığa duyurulduğunu" söyledi (Koloseliler 1:23). Ve İsa bizi aynı işe çağırıyor. Vahiy meleği, müjdeyi "her millete, kabileye, dile ve halka" vaaz etme görevine sahipti (Va. 14:6). Melek kelimesi aslının "elçi" anlamına gelen tercümesidir. Bizler bu elçi olmaya çağırıldık.

Davetine kulak verecek miyiz?

Salı

"Ve cennetin ortasında uçan başka bir melek gördüm ve onun sonsuz bir müjdesi vardı" Apoc. 14:6.

Ebedi kelimesi her zaman var olan ve asla değişmeyen bir şey anlamına gelir. Kutsal Kitap, Tanrı'dan Ebedi olarak söz ederek şöyle der: "O, var olan, olmuş olan ve gelecek olandır" (Va. 1:8). Müjde de öyle: Yaratılış zamanındakinin aynısı bugün de, gelecek olanın da aynısı; ki bu son kez duyurulacaktır. Yeni Ahit zamanlarında Pavlus, "Kutsal Yazıların... İbrahim'e iyi haberi vaaz ettiğini" ilan etti (Gal. 3:8). Abram, Pavlus'tan yaklaşık 2000 yıl önce yaşadı. Ve aynı müjdeyi aldı.

Pazar günü dersimizde sevindirici haberin, bizi günahattan kurtaracak Tanrı'nın gücü olarak Mesih'in duyurusu olduğunu inceledik. Yaratılış, bu iyi haberin Adem'in düşüşünden kısa bir süre sonra Aden'de söylendiğini gösteriyor. Yehova Tanrı yılanı şöyle dedi: "Düşmanlığımı koyacağım

kadınla senin aranda ve senin zürriyetinle onun zürriyeti arasında; o senin başını ezecek, sen de onun topuğunu ezeceksin" (Yaratılış 3:15). Bu, kadının soyundan birinin gelip yılan Şeytan'ı yeneceğinin duyurusuydu: O, senin kafanı ezecek. Torun, İsa Mesih adlı adamdı. Luka 3. bölümde İsa'nın annesi ve babası, annesi Meryem'in babası olan büyükbabası Yusuf'tan başlayarak tek tek anılmaktadır. Metin bizi ilk babaya götürüyor: Adem (Luka 3:38). İsa, Golgota'daki çarmıhta Şeytan'ın kafasını yaraladı: "Beyliklerin ve yetkilerin elinden alındıktan sonra, onları herkesin önünde sergiledi ve aynı çarmıhta onlara karşı zafer kazandı" (Koloseliler 2:15). Aptal bir koyun gibi acı çekerek, Şeytan'ın kötülüğünü ve hükümetinin gerçek ilkelerini açıkça sergiledi ve kutsal varlıklardan kendi davasına yönelik tüm sempati duygusunu kopardı. Tanrı'nın yönetimi, Mesih'in çarmıhında daha iyi, daha bilge ve daha doğru olarak haklı görüldü.

Bu anlamda İsa Şeytan'ın başını yaraladı. Ancak düşmanın kafasını incitmek için İsa'nın çarmıhta çekilen acılara katlanması gerekiyordu; Bu nedenle Tanrı mecazi bir dille yılanın kendi topuğunu ezeceğini söyledi. Geçici bir yara ama Mesih'in görkemli dirilişiyle iyileşecek bir yara.

Yaratılış'ta bildirilen Mesih'in müjdesi, havariler dönemine kadar aynı kaldı. Ve Tanrı bize, zamanın sonunda değişeceğini düşünmemiz için herhangi bir motivasyon vermiyor.

1) Tanrı, modern zaman geldiğinde insanlara gönderilen müjdeyi değiştirir mi?

A.: "Çünkü ben Rab değişmem" (Mal. 3:6).

Çarşamba

"Ve göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm; onun duyuracağı sonsuz bir müjde vardı."
Kıyamet. 14:6

Tanrı, müjdenin gizli kalmasını değil, duyurulmasını istiyor. Onu aldıktan sonra, onu başkalarına aktarmamızı bekler. Müjde Mesih'in duyurusu olduğuna göre, Tanrı'nın gücünü ilan etmek, Mesih'i günahların kurtarıcısı olarak ilan etmektir.

Bunu ilan etmemek, Mesih'i itiraf etmemek anlamına gelir. "Bu nedenle, insanların önünde beni itiraf eden herkes, ben de göklerdeki Babamın önünde itiraf edeceğim. Ama kim beni insanların önünde inkar ederse, ben de onu göklerdeki Babamın önünde inkar edeceğim." (Mat. 10:32, 33). Böylece, gökte Mesih tarafından itiraf edilen herkes O'nu yeryüzünde Kurtarıcı olarak ilan etmiş olacaktır. Gerçek Hıristiyan bir misyoner olarak doğar. Onun Mesih'i ilan etme motivasyonu maaş değil, başkalarının da İsa'da bulunduğu Kurtarıcıyı bulma arzusudur. "Tanrı'nın iradesine göre kendiliğinden" Efendi için çalışır; "Kirliliğe karşı değil, isteyerek" (I Pet. 5:2).

1) İsa'yı itiraf etmeyi reddeden çekingenerin payı ne olacak?

Cevap: "Fakat korkaklara, kâfirlere, iğrençlere, katillere, zina yapanlara, büyücülere, putperestlere ve bütün yalancılara gelince, onların payı ateşle yanan göldedir. ikinci ölüm olan kükürt" (Va. 21:8).

Bu kadar çok korkunç günah işlemiş olmamıza rağmen İsa bizden utanmadı.

Ondan utanır mıydık? Mesih'in fedakarlığının sonsuz bedeli sayesinde kurtulan bir insanın, Kurtarıcısının adını duyurmayı reddetmesi cennet için ne büyük bir onursuzluktur! Bu bizim adımıza yapılan onca fedakarlığın göz ardı edildiğinin en büyük kanıtıdır. Bu durumda kimse bulunmasın. Pavlus, Efesoslulara "her zaman dua etmelerini... tüm azizler ve benim için tüm azizler ve yalvarışlarla beklemelerini tavsiye etti; öyle ki, ağzımı açtığımda söz bana verilsin; böylece Tanrı'nın gizemini cesaretle bilebileyim. zincirlere vurulmuş elçisi olduğum Müjde'yi, öyle ki, onda konuşmam gerektiği gibi konuşma cesaretine sahip olayım" (Ef. 6:18-20). Bizim de aynısını yapmamız gerekiyor. İsa'yı ilan etme çabalarımıza güvenmek, Petrus'un yaptığı gibi bizi yalnızca O'nu inkar etmeye yöneltecektir. Tüm gücümüz içimizdeki zayıflıktır. Müjdeyi konuşmamız gerektiği gibi duyurmak için yalnızca Tanrı'dan güç alarak gerekli cesarete sahip olabiliriz.

Perşembe

"Ve göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm; onun yeryüzünde yaşayanlara duyuracağı sonsuz bir müjdesi vardı." Apoc. 14:6.

Vahiy 6'nın vahiyinde yeryüzünde yaşayanların azizlere zulmeden ve onları öldüren kişiler olduğu belirtiliyor: "Ve yüksek sesle şöyle haykırdılar: Ey kutsal ve gerçek hükümdar, ne zamana kadar yargılamayacaksın? ve yeryüzünde yaşayanların kanının intikamını mı alacağız?" (Va. 6:10). 8. bölümde bunların Tanrı'nın tanıklarının ölümünü andıkları görülüyor: "Ve yeryüzünde yaşayanlar onlara sevinecek ve sevinecekler; ve birbirlerine hediyeler gönderecekler, çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara eziyet ediyordu." (Va. 11:10). Tanrı bize son günlerde müjdeyi duyurmamızı bu sınıftaki insanlara söylüyor. Çalışmanın pek umut verici görünmediği ortaya çıktı. Vaizleri öldürmek isteyenler için vaaz verin. Fakat Efendimiz İsa'nın yaptığı şeydu: "Kendisine geldi, ama kendiki O'nu kabul etmedi" (Yuhanna 1:11). Bir keresinde İsrail liderlerine şöyle demişti: "Tanrı'dan duyduğum gerçeği size söyleyen Beni öldürmeye çalışıyorsunuz; İbrahim bunu yapmadı" (Yuhanna 8:40). Ve bize şunu açıklıyor: "Köle, efendisinden üstün değildir. Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler" (Yuhanna 15:20).

Allah'ın takdiri bizimkinden farklıdır. O, insanın bugün ne olduğunu, yani zulmeden ve lütfu reddeden kişiyi değil, O'nun gücü sayesinde ne olabileceğini, kutsal olduğunu görür. İyi haberi sunmamızı istiyor, çünkü birçok kişi kurtuluş müjdesinin davetini reddedebilse de birçok kişi bunu kabul edecek. İşıya'nın kehaneti İsa'nın "canının emeğinin meyvesini göreceğini ve doyumuna ulaşacağını" söylüyor; Adil Kulum birçoklarını kendi bilgisiyle haklı çıkaracak ve onların kötülüklerine katlanacaktır" (Yeşaya 53:11). Nankörlere sevgi gösterdi ve bu sevgi onların çoğunu dönüştürerek onlara Tanrı'nın çocukları olma gücünü verdi. O'nun yaptığı gibi ruhlar için çalışmaya, O'nun yaptığı gibi ölümlü düşmanları sevmeye davet ediliyoruz. Sonra, her şeyin sonunda, O'nun ruhların sonsuza kadar kurtulduğunu görmenin sevincini paylaşacağız ve O'nun şu sözlerini duyacağız: "Aferin hizmetkar.

iyi ve sadık; sen birkaç şeye sadık kaldın, ben de seni birçok şeye hükümdar yapacağım; Rabbinizin sevincine girin” (Matta 25:21). Hepimiz Mesih'le birlikte bu sevince katılalım!

Cuma

“Ve göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm; onun yeryüzünde yaşayanlara, her millete, soya, dile ve halka duyuracağı sonsuz bir müjdesi vardı.” Apoc. 14:6.

Özet:

Allah, gökyüzünün ortasında uçarken temsil edilen bir meleği, herkesin bilmesi gereken bir mesajı olduğu için göndermiştir. Bu, Baba'nın bize bir Kurtarıcı olan Mesih İsa'yı gönderdiği ve O'nun, kurtuluş için Tanrı'nın gücü olduğuna dair sonsuz sevindirici haber, iyi haberdir. Kendisine iman eden herkesi günahlarından, Allah'ın kanunlarına itaatsizliklerinden kurtaracaktır. Evet, İsa Mesih'e inanan herkes, İsa'nın bahsettiği Tanrı'nın gücü sayesinde On Emir'e itaat edecektir. Böylece, insan ırkının bir zamanlar düştüğü duruma, Adem ile Havva'nın yaşadığı kutsal ve mutlu duruma geri döneceğiz. Müjdeyi kabul ettiğinizde, Tanrı'nın bize verdiği şu söz yerine gelecektir: “Bu nedenle kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalım” (Lev. 11:45).

Melek, sevindirici haberi tüm insanlara doğrudan duyurmaz; bunun yerine, insanların uyanıp melekler, Tanrı'nın elçileri gibi hareket etmeleri ve bunu ilan etmeleri için çalışır. Tanrı, müjdeyi duyurmak için erkekleri atadı. Pavlus Galatyalılara şöyle dedi: “Beni Tanrı'nın bir meleği olarak kabul ettiniz” (Gal. 4:14). Rab bizden iyi haberin duyurucuları olmamızı ve bunu zulmedenlere, düşmanlara ve lütfü küçümseyenlere bile cesaretle vaaz etmemizi bekliyor; bizim gibi insanlara; yeryüzünde yaşayanlara. Ve O'nun gücüne güvenerek bu müjdeyi her millete, kabileye, dile ve halka ulaştırmak için çabalayalım. Pavlus şu çağrıya uydu: “Onun bana gösterdiği lütfü boşuna değildi, fakat ben hepsinden çok daha fazla çalıştım; ama ben değilim, ama Tanrının lütfü benimledir.” (I Korintliler 15:10).

Allah bizleri bereketlesin ve bu göreve sadık eylesin; O'nun lütfuyla bizler O'nun elçileriyiz. Amin!

Ders 2 - İlk meleğin mesajı – Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin!

Altın Ayet: “Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu: Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin, çünkü O'nun hüküm saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana kulluk edin.” Kıyamet. 14:6,7.

Meditasyon yapmak için: “Özel bir anlamda, Yedinci Gün Adventistleri dünyaya bekçi ve ışık taşıyıcıları olarak yerleştirildiler. Yok olmakta olan bir dünyaya son uyarı mesajını vermek onlara emanet edilmişti. Tanrı Sözü'nün harika ışığı onların üzerine parlıyor. Onlara çok önemli bir görev emanet edilmişti: birinci, ikinci ve üçüncü meleksel mesajların duyurulması. Bu kadar önemli bir çalışma yok. Başka hiçbir şeyin dikkatlerini çekmesine izin vermemeliler.” Son Etkinlikler, sf. 41

Pazar

Kararın açıklanması

1) Hayatımızın hesabını birilerine vermek zorunda kalacak mıyız?

Cevap: "Her birimiz Allah'a hesabımızı vereceğiz". "O'nun önünde gizli hiçbir yaratık yoktur; ama hesap vermemiz gereken Kişinin gözleri önünde her şey çıplak ve açıktır." (Romalılar 14:12; İbraniler 4:13).

"Tahtlar kurulana ve bir Kadim Zamanlar oturuncaya kadar bakmaya devam ettim; Elbisesi kar gibi beyazdı ve başındaki saçlar temiz yün gibiydi; Tahtı, ateşten alevler ve tekerlekleri, yanan ateş. Önünden bir ateş nehri aktı; binlerce, binlerce kişi O'na hizmet etti ve milyonlarca milyon kişi O'nun önünde durdu; karar verildi ve kitaplar açıldı." Daniel 7:9, 10.

Daniel yargının gökte başladığını ve kitapların açıldığını gördü. Kutsal Yazılar şöyle der: "İyi olsun, kötü olsun, Tanrı her işi, her gizli şeyi yargılayacaktır." (Vadi 12:13, 14). Her bireyin her eseri değerlendirilecektir. Ve değerlendirme yüzeysel olmayacak: "Tanrı insanların sırlarını İsa Mesih aracılığıyla yargılayacak" (Rom.

2:16). Düşünceler, niyetler ve güdüler, sözler ve eylemler, her şey ayrıntılı olarak araştırılacaktır, çünkü "RAB insanın gördüğü gibi görmez. Çünkü insan gözünün önündekine bakar, ama RAB yüreğe bakar." (I Sam. 16:7).

Bilinen ve gizlenen tüm eserlerimiz aslına sadık kalarak kitaplara kaydedilmiştir.

Mezmun yazarı şunları söyledi: "Gezmelerimin sayısını saydın; gözyaşlarımı şişene koy; Bunlar senin kitabında yok mu?" (Mezm. 56:8). "Gözlerin benim biçimlenmemiş bedenimi gördü ve günden güne oluşan tüm bu şeyler senin kitabında yazıldı" (Mez. 139:16). "Bu nedenle, karanlığın gizli şeylerini gün ışığına çıkaracak ve yüreklerdeki düşünceleri açığa çıkaracak olan Rab gelinceye kadar, zamanından önce hiçbir şeyi yargılamayın" (I Korintliler 4:5). İyi ve kötü işler eşit olarak kaydedilir: "RAB bakar ve duyar; RAB'den korkanlar ve O'nun adını ananlar için O'nun önünde yazılmış bir anma yazısı var." (Mal. 3:16); "İşte, önümde yazılıdır... senin ve atalarının suçları birlikte, diyor RAB" (Yeşaya 65:5, 6).

Herkesin işlerinin aklanması veya kınanması için karşılaştırılacağı kural, doğruluk standardı, Tanrı'nın kutsal yasası olan On Emir'dir. "Kanun olmadan günah işleyen herkes, kanun olmadan da yok olacak; ve Kanuna göre günah işleyen herkes kanuna göre yargılanacak. Çünkü yasayı duyanlar Tanrı'nın önünde doğru değildir, ama yasayı uygulayanlar haklı çıkacaktır." (Romalılar 2:16, 12, 13). Dolayısıyla, kararın onaylanması için gerekli hazırlığa ihtiyacımız olduğunu görüyoruz. Bu yüzden melek şöyle diyor: "Tanrı'dan korkun ve O'nu yüceltin"! Bu hazırlık mesajını bu hafta boyunca inceleyeceğiz.

Pazartesi

"Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu" Apoc. 14:6, 7.

1) Elizabeth Kutsal Ruh'u aldıktan sonra ona ne oldu?

A.: "Elizabeth Kutsal Ruh'la doldu ve yüksek sesle haykırdı ve şöyle dedi: Kadınlar arasında mübareksin ve rahminin meyvesi de mübarektir! Peki bunu bana nerede kanıtlayacaksın?"

Rabbimin annesi gelip beni ziyaret edebilir mi? Çünkü işte, selamınızın sesi kulaklarıma ulaştığında, küçük çocuk rahimimde sevinçten sıçradı. Ne mutlu iman edene, çünkü Rab'bin kendisine söylediği sözler gerçekleşecektir!" (Luka 1:41-45).

Elizabeth, Kutsal Ruh'la dolduktan sonra yüksek sesle konuşabildi ve Kutsal Yazılarda kayıtlı olan ve bugüne kadar korunan, Tanrı'nın ilham ettiği sözleri söyledi. Yüksek sesle konuşmak Ruh'un gücünde olmak demektir. Elizabeth gibi biz de Kutsal Ruh'la olduğumuzda, yüksek sesle konuşan meleğin oynadığı rolü yerine getirmek üzere Tanrı tarafından yetkilendirileceğiz.

Yüksek sesle vaaz vermek aynı zamanda çekinmeden konuşmak anlamına da gelir. Çarmıhta "İsa yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti" (Mat. 27:50). Yahudiler İstefanos'u öldürmeden önce "yüksek sesle bağırdılar... ve hep birlikte ona doğru koşular." O da "diz çöktü ve yüksek sesle bağırdı: Tanrım, bu günahı onlara yükleme."

(Elçilerin İşleri 7:57, 60). Herkesin cesaretle duyabilmesi için yüksek ve net.

Bu cesaret yalnızca Mesih'in Kutsal Ruhu tarafından verilebilir. Sadece bu ajan bizim yüksek sesle, güç ve cesaretle konuşmamızı sağlayabilir. Bunun gerçekleşmesi için, müjdecilik çabalarımızda Ruh'a rehberlik etmeye çalışmamalıyız. Bizi kullanması gereken kişi O'dur: "Çünkü Tanrı'nın Ruhu tarafından yönlendirilen herkes Tanrı'nın çocuklarıdır" (Romalılar 8:14). Öyleyse Ruh'un dökülmesini isteyelim ve kendimizi onun rehberliğine teslim edelim ki, mesajı güç ve cesaretle iletmek üzere Tanrı'nın araçları olalım!

Salı

"Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu: Allah'tan korkun" Kıyamet. 14:6, 7.

1) RAB korkusu nedir?

Cevap: "RAB korkusu kötülükten nefret etmektir." "İnsanlar RAB korkusuyla kötülükten uzaklaşırlar." (Özd. 8:13; 16:6).

Tanrı'dan korkmak, yazıldığı gibi yasaya uymaktır: "Tanrınız RAB'den korkun ve bu Yasanın tüm sözlerini yerine getirmeye dikkat edin" (Tesniye 31:12,13). "Sevgi yasanın yerine getirilmesidir" (Romalılar 13:10). Dolayısıyla Allah'tan korkmak aynı zamanda komşunuzu da sevmektir: "Kimse komşusuna zulmetmesin; ama siz Tanrınızdan korkacaksınız" (Lev. 25:17).

Kıyametin kuralı kanun olduğundan, kıyametin ilk meleği, insanlara onun emirlerine uygun davranmanın gereğine işaret eder. Gökteki Babamız bize, Tanrı'dan korkan bir adamın örneğini bıraktı: İsa: "Çünkü Yesse'nin gövdesinden bir filiz çıkacak ve onun köklerinden bir Dal [İsa] meyve verecek... Ve o, RAB korkusu" (Yeşaya 11:1, 3). Rab korkusundan keyif aldı, O'nun kanununa uymaktan sevinç duydu. Ve O'nun hayatı bizim olabilir. Bunu yapmak için O'na Kurtarıcımız olarak inanmamız yeterlidir. Tanrı şunu vaat etti: "Onlara iyilik yapmak için onlarla, yanlarından ayrılmayacak, sonsuz bir antlaşma yapacağım; ve korkumu onların yüreklerine koyacağım" Yer. 32:40, 41.

İsa bu antlaşmanın Aracısıdır: "Daha iyi bir antlaşmanın Aracısı olduğu için, daha mükemmel bir hizmet elde etti" (İbraniler 8:6). Allah katında şefaet eder,

Bizim için de yerine getirilmesini rica ediyoruz: Allah korkusunu, emirlerine uyma sevincini yüreklerimize yerleştirsin. Ve boşuna değil, kesinlikle çalışır, çünkü O'nun çarşıdaki ölümü, Baba'nın O'na karşılık vereceğinin ve antlaşmayı yerine getireceğinin garantisidir. Bu antlaşma, Vasiyetçinin ölümünün vasiyetin yerine getirilmesinin garantisi olduğu bir vasiyetname ile karşılaştırılır. İsa "yeni bir vasiyetin Aracısıdır, öyle ki, günahların bağışlanması için Ölüm müdahale ettiğinde... çağrılanlar vaadi alabilirler... ölümün olduğu yerde bir vasiyet geçerlidir." (İbranice.

9:15, 17). İsa zaten öldü, dolayısıyla vasiyetin, yani antlaşmanın yerine getirilmesi gerekiyor. Ve Tanrı O'nda şöyle diyor: "Korkumu senin yüreğine koyacağım". Eğer İsa'nın Kurtarıcımız olduğuna inanırsak, O bizim için cennette aracılık eder ve Tanrı, korkusunu yüreklerimize yerleştirerek antlaşmasını yerine getirir. O zaman O'nun emirlerini yerine getireceğiz ve hükümde onaylanacağız. O halde yargılanmaktan korkacak mıyız? Olmaz, çünkü buna hazırlıklı olacağız!

Çarşamba

"Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu: Allah'tan korkun ve O'na izzet verin" Apoc. 14:6, 7.

1) Kıyamet diyor ki neden insanlar Tanrı'yı yüceltmedi?

A.: "Tanrı'nın ismine küfrettiler... ve O'nu yüceltmek için tövbe etmediler" (Kıyamet 16:9).

Tövbe etselerdi Tanrı'yı yüceltebilirlerdi. İlk meleğin mesajı ilk olarak "Allah'tan korkun" sözleriyle emirlere uymanın önemini vurgulamaktadır. Daha sonra "O'nu yücelt" diyerek bizi günahlarımıza tövbe etmeye davet ediyor. Tövbe, günahattan dolayı üzülme ve ondan yüz çevirmek demektir.

Pavlus, Korintosluların gerçek tövbeyi deneyimlediklerini söylüyor: "Ben, üzüldüğünüz için değil, tövbe ettiğiniz için üzüldüğünüz için seviniyorum; Çünkü hiçbir şekilde zarara uğramamanız için Tanrı'ya göre acı çektiniz. Çünkü Tanrısal üzüntü, pişmanlık getirmeyen tövbeyi kurtuluşa götürür; ama dünyanın üzüntüsü ölüme neden olur. Bakın, bu şey, yani Tanrı'ya göre acı çekmeniz, sizde ne kadar kaygı yaratmadı!

Evet, bu ne özür, bu ne öfke, bu ne korku, bu ne özlem, bu ne şevk, ne intikam!

Bu konularda her bakımdan masum olduğunuzu kanıtladınız" (II Korintliler 7:9-11).

2) Davut gerçek tövbeyi deneyimlediğinde, yalnızca işlediği hatadan mı pişmanlık duydu, yoksa aynı zamanda yeni, itaatkar bir yürek mi istedi?

A.: "Tanrım, sevgine göre bana merhamet et; ve merhametlerinin çokluğuna göre suçlarımı sil... Beni mercanköşk otuyla arındır, temiz olayım; yıka beni, kardan daha beyaz olayım... İçimde temiz bir kalp yarat Allahım, içimde sarsılmaz bir ruhu yenile." (Mezm. 51:1-12).

Günahattan nefret etmeye ve iyilik yapmayı istemeye yol açan bu tür tövbe, ancak Allah tarafından üretilebilir. Bizi Kendi'ne bakmaya davet ediyor

Biz yaşayalım diye bizim yerimize ölen bir Kurtarıcı, Oğlu'nu sağlamakla iyilik yaptı. "Tanrı'nın iyiliği sizi tövbeye yöneltiyor" (Romalılar 2:4).

Perşembe

"Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu: Allah'tan korkun ve O'na izzet verin" Apoc. 14:6, 7.

1) Akan Tanrı'yı nasıl yüceltebilir?

A.: "Sonra Yeşu Akan'a şöyle dedi: Oğlum, sana yalvarırım, İsrail'in Tanrısı Rab'bi yücelt ve O'nun önünde itirafta bulun. Şimdi bana ne yaptığını söyle; bunu benden saklama." (Yeşu 7:19).

Günahlarımızı itiraf ederek Tanrı'yı yüceltiyoruz. Bunu yaparken, başarısızlıklarımızdan Tanrı'nın sorumlu olmadığına tanıklık ederiz. Sorun onda değil, bizde. O, O'nun yasası ve O'nun hükümeti haklıdır. Bu nedenle itirafa günah için bir mazeret eşlik etmemelidir. "Günah, yasanın çiğnenmesidir" (1 Yuhanna 3:4). Günahı mazur görmek onu haklı çıkarmaktır; ve onu haklı çıkarmak, ihlali haklı çıkarmak ve sonuç olarak Tanrı'yı ve O'nun yasasını kınamak anlamına gelir. Eğer ihlal doğruysa, o zaman yasa yanlıştır ve onu veren de öyledir; bu bariz sonuç olacaktır.

İtiraf, kelimeleri kısaltmadan açık olmalıdır. Onun hatasını anlayınca, "bütün halk Samuel'e şöyle dedi: Kulların için Tanrın Rab'be dua et de ölmeyelim; çünkü tüm günahlarımıza bu kötülüğü de ekledik: kendimize bir kral istiyoruz" (1 Sam. 12:19).

"Günahlarımızı itiraf edersek, O sadık ve adildir, günahlarımızı bağışlar ve bizi her kötülükten arındırır" (1 Yuhanna 3:4). Kıyamet zamanında en çok ihtiyacımız olan şey arınmaktır, çünkü o zaman değerlendirdiğimizde onaylanırız. Ve birinci meleğin "Allah'tan korkun" mesajı, bizi günahlarımızı itiraf etmeye davet ediyor. Bunun bir kurtuluş mesajı olduğu görülebilir, çünkü bir kez inanıp itaat ettiğimizde bizi yargıda onaylanacak bir konuma getirir. Kendi iyiliğimiz için buna uyalım!

Cuma

"Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu: Allah'tan korkun ve O'na izzet verin" Apoc. 14:6, 7.

1) İbrahim Tanrı'yı nasıl yüceltti?

A.: "Kendisine söylenenlere göre, birçok ulusun babası olabilmek için umutla iman eden kimdi: Senin soyun da öyle olacak; ve imanı zayıflamadan kendi bedeninin zaten ölü olduğunu düşünüyordu (çünkü neredeyse yüz yaşındaydı)

yıllar) ve Sarah'nın rahminin yastıklaması; Ancak Tanrı'nın vaadi karşısında imansızlıktan vazgeçmedi, aksine imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti" (Romalılar 4:18-20).

İbrahim, vaadin gerçekleşmesine aykırı olan görünümlere bakmadan, Tanrı'nın vaadine inandı. Karısı çoktan yumurtlamayı bırakmıştı ve vücudu uyuşmuştu. Tüm insani bakış açılarından bakıldığında, onların bir çocuğunun doğması imkansızdı. Ancak İbrahim, Tanrı'nın yapabileceklerine inanıyordu ve O'nun için hiçbir şey imkansız değildi. İnsanın imkansızlığı, yalnızca Tanrı'nın sonsuz gücünü göstermesi için bir fırsat haline geldi. Ve O da bunu yaptı. İshak, bedeniradesinin değil, Tanrı'nın vaadinin oğlu olarak doğdu. Benzer şekilde İsa, "Kendisini kabul edenlerin ve adına iman edenlerin hepsine, Tanrı'nın çocukları olma gücünü verdi; onlar kandan, ne bedeniradesinden, ne de insanın iradesinden değil, Tanrı'dan doğmuşlardır." (Yuhanna 1:12, 13). İsa'ya inanan insanlar, kendi güçleriyle ya da itaat etme çabalarıyla değil, O'nun gücüyle O'nunla uyumlu hale getirilecekler. İnsandan kendi kanununa tam itaati talep ederek, doğası gereği kendisi için neyin imkansız olacağını ona sorar. "Yasa manevidir; ama ben dünyeviyim, günah altında satılmışım" (Romalılar 7:14). Ancak İbrahim gibi burada da insanın imkansızlığı, Tanrı'nın gücünü açığa vurma ve yüceliğini ortaya koyma fırsatını yaratır. İnsan, İsa'ya inanarak, O'nun yüreğini değiştirdiğini ve kendisini yasaya itaat ettirdiğini kabul eder. İbrahim iman yoluyla Tanrı'ya yücelik verdi ve her kim İsa'ya ve O'nun geri getirme gücüne inanırsa, aynı zamanda Tanrı'yı da yüceltmış olur. Ve bunu yaparak, emirlerin koruyucusu haline gelir ve kendisini yargıya hazırlar.

Cumartesi

"Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu: Allah'tan korkun ve O'na izzet verin" Apoc. 14:6, 7.

1) Hayattaki amacımız ne olmalı?

A.: "O halde, ister yer, ister içer, ister başka bir şey yaparsanız, her şeyi Allah'ın izzeti için yapın." (I Korintliler 10:31).

İşlerimiz aracılığıyla Tanrı'ya yücelik verebiliriz ya da veremeyiz. Rab bizi, yediklerimizle Kendisini nasıl yücelteceğimizi öğrenmeye davet ediyor. Ve bu konuda Söz'de şu tavsiyeyi buluyoruz: "Et yememek ya da şarap içmemek iyidir" (Romalılar 14:21). Vejetaryen beslenme Tanrı'yı onurlandırır. Burada mümkün olduğunca sığır, koyun, kuzu, tavuk, balık, deniz ürünleri ve diğerleri gibi ölü hayvanların etlerini kullanmaktan kaçınmamız gerektiğini öğreniyoruz. "Yoksa bedeninizin, içinde bulunan, Tanrı'dan aldığınız Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu ve size ait olmadığını bilmiyor musunuz? Çünkü sen bir bedel karşılığında satın alındın; bu nedenle Tanrı'yı bedeninizde yüceltin." (I Korintliler 6:19, 20).

Açılış ayeti şimdiye kadarkilerin en kapsamlısıdır. Başka bir şey yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın. Bu, Tanrı'yı memnun etmek ve O'nun adını hayatımızda yüceltmek için yaşamın en yüce amacına sahip olmak anlamına gelir. Kendimiz için değil, O'nun için yaşamaktır.

Bu deneyimi nasıl yaşayabiliriz? Pavlus şöyle açıklıyor: "Çünkü Mesih'in sevgisi bizi kısıtlıyor, çünkü şöyle hükmediyoruz: eğer biri herkes adına ölürse, o zaman herkes ölür; Yaşayanlar artık kendileri için değil, onlar için ölen ve dirilen Kişi için yaşasınlar diye herkes için öldü" (II Korintliler 5:14, 15). Mesih'in, yaşayabilmemiz için hayatını verecek kadar bize olan sevgisi, kendimizi O'na vermemiz için sürekli bir motivasyon kaynağıdır.

Müjdenin "O'nu yücelt" sözü, bizler için her zaman bu motivasyonla yaşamaya bir davettir ve böylece yaptığımız işler O'nu yüceltir. Yargılamada erkekler "yaptıklarına göre... yargılanırlar" (Va. 20:12). İman edenler ve O'nu yücelten sözlere itaat edenler, yargıdan korkmazlar; çünkü bu, yaptıklarının O'nun iradesiyle uyumlu olduğunu gösterecektir.

Bu hafta, müjdenin "Tanrı'dan korkun ve O'nu yüceltin" sözlerine inanmanın ve itaat etmenin insanları hüküm vermeye hazırladığını gördük. Biz de kendi geçici ve ebedi iyiliğimiz için bu harika müjdeye inanalım ve itaat edelim. Amin!

Ders 3 – O'nun hüküm saati geldi...

Altın Ayet: "Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu: Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin, çünkü O'nun hüküm saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana kulluk edin." Kıyamet. 14:6,7.

Pazar

Yargıya işaret eden kehanet

1) İlk meleğin mesajında hangi büyük olay duyurulmaktadır?

A.: "Ve başka bir meleğin cennetin ortasında uçtuğunu gördüm... yüksek sesle şöyle diyordu: Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin, çünkü O'nun hüküm saati geldi" (Kıyamet 14:6, 7).

İlk meleğin mesajı cennette başlayan yargı dünyasının habercisidir. Ve Allah'ın kullarına böyle bir olaya kesinlik kazandıran şey de peygamberlik sözüdür. Petrus şöyle dedi: "Peygamberlik sözüne daha da sağlam bir şekilde sahibiz" (II Pet. 1:19). Daniel kitabında hüküm görümünün kaydını buluyoruz: "Tahtlar kuruluncaya ve Günleri Eski olan biri oturuncaya kadar aramaya devam ettim; Elbisesi saf yün kadar beyazdı; ve tahtı ateşten alevlendirdi ve tekerlekleri ateş yakıyordu. Önünden bir nehir aktı ve aktı; binlerce, binlerce O'na hizmet etti ve on binlerce kişi O'nun önünde durdu. Hüküm kesinleşti ve defterler açıldı." (Dan. 7:8-10). Bunun başlayacağı zaman burada belirtilmemiştir. 8. bölümde görümle ilgili ek açıklamalar veriliyor ve orada hükmün başlama zamanı bildiriliyor: "Başlangıçta bana görünen görüntüden sonra bana da bir görüntü göründü... sonra bir azizin konuştuğunu duydum; ve başka bir aziz konuşan kişiye şöyle dedi: Görüm ne kadar sürecek...? Bana cevap verdi:

İki bin üç yüze kadar öğleden sonra ve sabah; o zaman kutsal yer temizlenecek." (Dan. 8:1, 13, 14). 7. ve 8. bölümlerdeki görümlere kısa bir bakış, her ikisinin de aynı temayı ele aldığını gösterir: azizlere zulmeden bir güç ve onların düşüşünden sonra cennetin mahkemesi yargı için oturur. 7. bölümde melek şöyle diyor: "Yüceler Yücesi'ne karşı sözler söyleyecek ve Yüceler Yücesi'nin azizlerini yok edecek; zamanı ve kanunu değiştirmeye özen gösterecek; azizler bir süre, katlar ve yarım süreliğine onun eline teslim edilecek. Ama mahkeme hüküm verecek ve onun egemenliğini elinden alacak" (Dan. 7:25, 26). Ve 8'de: "Sürekli ve yıkıcı ihlallerle ve kutsal alanın ve ordunun ayaklar altında çiğnenmek üzere teslim edilmesiyle ilgili görüş ne kadar sürecektir?" (Dan. 8:13).

Dan 7:25: Kutsallar onun eline teslim edilecek

Dan.8:13: Kutsal yerin teslimi

Her iki ifade de azizlere yapılan zulme atıfta bulunmaktadır. Tarih, zulmün ortaçağ papalığı tarafından yürütüldüğünü ortaya koyuyor. MS 538 yılından itibaren üstünlüğünü sürdürmüştür. Papa'nın hapsedildiği ve dünyevi gücünü kaybettiği MS 1798 yılına kadar.

Kehanete göre bundan sonra hüküm gelecekti: "Fakat mahkeme hüküm verecek ve onun egemenliğini elinden alacak" (Dan. 7:26). Bu nedenle, gökteki yargılama 1798'den sonra başlayacaktı. Hüküm zamanının daha kesin olarak belirtildiği 8. bölümde ek bilgi geliyor: "Sığınağın ve ordunun teslim edilmesiyle ilgili görüş ne kadar sürecektir? çiğnenmek için mi? Bana cevap verdi: İki bin üç yüze kadar akşam ve sabaha kadar; o zaman kutsal yer temizlenecek" (Dan. 8:14). Diğer çeviriler şunu gösteriyor: "İki bin üç yüze kadar akşam ve sabah; o zaman kutsal yer haklı çıkacak." Burada kutsal alanda yapılan çalışmalarla bağlantı açıkça görülmektedir. Ve 7. bölümde belirtilen çalışmanın hüküm olduğunu görüyoruz: "mahkeme oturdu ve kitaplar açıldı" (Dan. 7:10). Bu nedenle Daniel 8. bölümdeki peygamberlik gökteki yargıya işaret ediyor. İlk meleğin "hüküm saati geldi" diye duyurulması bu kehanetin gerçekleştiğine işaret etmektedir.

Pazartesi

Kıyamete işaret eden kehanet – devamı

Yargıya işaret eden kehanet Daniel ve çağdaşları tarafından anlaşılmadı. Melek ona şöyle dedi: "Anlatılan akşam ve sabah rüyeti doğrudur. Ama siz görüntüyü kapatıyorsunuz, çünkü çok uzak günlere işaret ediyor... Ben de bu görüntüye hayran kaldım, çünkü onu anlayan kimse yoktu". (Dan. 8:26, 27). Zamanlar sonra, "Med soyundan Ahasuerus oğlu Darius'un ilk yılında"... Daniel Tanrı'ya yakarmaya başladı ve şunu bildirdi: "Ben hâlâ dua ederken, gördüğüm Cebrail denen adam İlk başta vizyonumda hızla uçarak geldi ve öğleden sonraki adak sırasında beni etkiledi. Bana talimat verdi ve benimle konuştu ve şöyle dedi: Sözü düşünün ve vizyonu anlayın. Günahlara son vermek, günahlara son vermek, kötülüğü barıştırmak, sonsuz doğruluğu getirmek ve vizyonu mühürlemek için halkının ve kutsal kentinin üzerine yetmiş hafta kararlaştırıldı. ve kehanet ve kutsalların kutsalını meshetmek için." (Dan. 9:21-24). Melek 2300 öğleden sonra periyodunun bir kısmını açıklayarak başlıyor

sabahlar veya 2300 gün. Daniel'in mensubu olduğu İsrail, "halkınızın üzerine yetmiş hafta kararlaştırıldı". Kararname olarak tercüme edilen terim ve orijinali "chatak" olup kelimenin tam anlamıyla kesmek anlamına gelir. Yetmiş hafta, toplam 2300 günden kesilmiş bir dönemdir. 2300 günlük sürenin hangi kısmına ait oldukları belirtilmediğinden, zamanın başlangıcı oldukları varsayılarak, 2300 günden sayılan sürenin ilk yetmiş haftası sayılmıştır.

70 hafta x haftanın 7 günü = 490 gün

İncil'deki kehanetlerde bir günün bir yıla eşit olduğunu gördük. Böylece İsrail halkına ayrılan süre 490 yıl oldu. Aşağıda bunu kolaylaştırmak için bir grafikteki anlayış verilmiştir:

2300 öğleden sonra ve sabah = 2300 yıl

|-----|
70 hafta = 490 yıl, Yahudiler için kesinti
|-----|

70 haftayı toplam sürenin ilk kısmı olarak düşünürsek, sayınızın başlangıç noktası da 2300 gün sayımı olacaktır.

1) 2300 öğleden sonra ve sabah saatleri ne zaman başlamalı?

A.: "Biliyor ve anlıyor: Yeruşalim'in onarılması ve inşa edilmesi emrinden bu yana" (Dan. 9:25).

Bu sayımın başlangıç noktasıdır. Kudüs'ü yeniden kurma ve inşa etme emri başlangıç noktasını sağlar. Tarih, Kudüs'ün inşası için iki fermanın olduğunu gösteriyor: Koreş'in ve Darius'unki. Ancak kehanet, iki hedefi olan bir emre işaret ediyordu: bağımsız bir hükümeti yeniden kurmak ve Kudüs şehrini inşa etmek. Ezra'nın bildirdiğine göre, bu, 7. bölümde Artaxerxes tarafından verilmiştir: "Kralların kralı Artaxerxes, göklerin Tanrısının kanununun yazıcısı olan rahip Ezra'ya: Selamlar. Benim tarafımdan kararlaştırıldı... Tanrının evi için gerekli olan ve senin için uygun olan her şeyi kralın hazine evinden vereceksin... ve sen, Ezra, bilgeliğe göre Sahip olduğunuz Tanrınız adına, nehrin ötesindeki ilde bulunan tüm halkı yargılamak için yargıçlar ve yargıçlar atayın... ve kim Tanrınızın yasasına ve kralın yasasına uymazsa, onun için adalet yerine getirilecektir. gayretle" (Ezra 7:12, 20, 25, 26). Bu emir M.Ö. 457 yılında verilmiştir. İşte o zaman yetmiş hafta ve 2300 günün sayımı başladı.

2300 öğleden sonra ve sabah = 2300 yıl

|-----|
70 hafta = 490 yıl, Yahudiler için kesinti
|-----|

MÖ 457

Salı

Geçen hafta

"Bilin ve anlayın: Yerus alim'i yeniden kurma ve inşa etme emrinin meshedilmiş olan Prens'e ulaŐmasından itibaren yedi hafta altmıŐ iki hafta olacak" (Dan. 9:25). Melek Daniel'e ayrılıŐ tarihinden sonraki 7 + 62 haftayı saymasını söyledi. Toplam 69 hafta. YetmiŐe bir tane daha kaldı. Sonuncuyu neden ayırdı? Çünkü bu bir nevi kehanetin garanti mührüdür. O, "Kudüs, Meshedilmiş Prens'e kadar yedi hafta ve altmıŐ iki hafta olacak" dedi. Cennetin Prensi İsa, kehanetin 7 + 62 haftasının sonunda "meshedilecek". Tarih bunun nasıl m kemmell bir hassasiyetle baŐarıldıđını gösteriyor. 69 hafta:

69 hafta x 7 gün = 483 yıl

Kehanet sayımı M  457'de başladı. 483 yıl eklediğimizde Şu sonuca ulaŐıyoruz:

483 yıl

|-----|
M  457 MS 27

Matematik yaparken $457 + 27 = 484$ yıl gibi hesaplamada hata yaptığınızı d Őunebilirsiniz.

Tarihleri sayarken, milattan önceki zamandan sonraya gidildiğinde, SIFIR (0) yılının olmadığının hatırlanması gerektiği ortaya  ıktı. Şöyle sayılır: M  2., M  1., MS 1., MS 2. (sıfır olmadan). 457'den başlayıp 483 yılı eklediğimde Şu sonuca varırım:

$483 - 457 = 26$

Ancak sıfır olmadığı için sayım bir yıl ileri gidiyor: $26 + 1 = M  27$. Şimdi, matematiği çok fazla dert etmeden, eğer Tanrı'nın sözüne inanırsak, kehanetin nasıl harfiyen yerine geldiğini de göreceğiz. Meleğe göre M  27 yılında Prens'in meshedilmesi gerekir. Mesh etme zeytinyağıyla yapılıyordu ve Kutsal Ruh'un dökülmesinin bir simgesiydi. Ve tarih bize, İsa'nın tam olarak M  27 yılında meshedildiğini söylüyor; bu, yetmiş hafta kehanetinde meshedilmiş kişinin geliŐi için belirtilen zamanla tam olarak eŐleŐiyor. Tanrı'nın yaklaşık 500 yıl önce bildirdiği her Şey tam olarak yerine geldi. Tanrımız harikadır!

 arŐamba

Geçen hafta - devamı

Geçen hafta hakkında konuşan melek Şöyle diyor: "Ve bir oklarıyla bir hafta süreyle sağlam bir ahit yapacak; ve hafta ortasında kurban ve sunuları sona erdirecek" (Dan. 9:27). AnlaŐmayı yapacak olan kişi İsa idi. Pavlus O'na "daha iyi bir antlaşmanın aracısı" (İbraniler 8:6) olarak işaret ediyor. Kehanet, haftanın ortasında kurbanın kesilmesini sağlayacağını söylüyor.

Daniel'in zamanında gerçekleştirilen kurbanlar kutsal alanda hayvanların, özellikle de kuzuların kurbanıydı. İsa hizmetine başlamak üzereyken, Vaftizci Yahya O'nu işaret ederek şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu" (Yuhanna 1:29). O gerçek fedakarlıktı. Hayvanlara ait olanlar, yalnızca Oğul'un günahları yüzünden ölmesi için bir Kuzu olarak verilmesine ilişkin ilahi vaadi insanların zihinlerinde canlı tutmak için oluşturulmuştur. Oğul çarmıhta öldürüldüğünde, hayvan kurbanlarının devam etmesi için artık hiçbir neden kalmayacaktı. Artık kurban inancını sürdürmek amacıyla tören yapılmasına gerek kalmamıştı. İşin aslı çoktan yapılmıştı ve görmek için tarihi incelemek yeterliydi. Melek bunu Yahya'ya şu sözlerle önceden bildirdi: "ve haftanın ortasında kurbanı durduracak." Yetmişlerin son haftası MS 27 yılında başladı. Böylece, üç buçuk yıl ilerideki son haftanın ortası bizi MS 31 yılına götürüyor. Tarih, İsa'nın Golgota'nın çarmıhında tam olarak bu yıl öldüğünü doğruluyor. Meleğin kehaneti belirlenen zamanda yerine geldi ve haç bunun doğruluğunu teyit ediyor.

Yine sona erecek olan adak, aynı zamanda Mesih'i temsil eden ekmek ve şarap sunularına verilen addı. İsa, son akşam yemeğini yerken bunlardan sembol olarak söz ederek ekmekle ilgili olarak şunları söyledi: "Onu kırdı ve şöyle dedi: Bu benim sizin için olan bedenimdir; bunu beni anmak için yapın" (I Korintliler 11:24). Şaraba gelince: "Kaseyi alıp şöyle dedi: Bu kâse Benim kanımla yapılan yeni antlaşmadır; Beni anmak için bunu içtiğiniz sıklıkta yapın" (I Korintliler 11:25). Hem ekmek hem de şarap O'nun fedakarlığını temsil ediyordu. Çarmıhta gerçek ekmek ve gerçek şarap Mesih'te sunuldu. Bunlar kutsal alanın sunağında adak olarak sunuldu. Böylece, sanki Kurtarıcı henüz gelecekmiş gibi, kutsal alanın sunağında bu tür sunuların sunulmasında ısrar etmek anlamını tamamen yitirdi. O andan itibaren kurban, İsa'nın ölümünden önce başlattığı Kutsal Akşam Yemeği töreniyle anılacaktı; artık İbrani tapınağındaki kurbanlarla değil. Bu nedenle İsa çarmıhta öldüğünde "kutsal yerin perdesi yukarıdan aşağıya ikiye yırtıldı" (Mat. 27:51).

Pavlus şunları söyledi: İsa, Babasına şunları söyledi: "Günah için kurban, sunu, yakmalık sunu ve sunuları arzu etmedin ve onlardan hoşlanmadın (bunlar yasaya göre sunulur); şimdi şöyle dedi: İşte senin isteğini yerine getirmek için buradayım. İkinciyi kurmak için birinciye ortadan kaldırır" (İbraniler 10:8, 9). İbranilerin kutsal alanı ve hizmetleri kaldırıldı ve Mesih'in Tanrı'ya hayvanların kurban edilmesini değil, günahkarlar adına dökülen kanının erdemlerini sunacağı cennet kutsal alanı hizmeti kuruldu.

İsa'nın ölümü 483

yıl meshedilmiş haç

|-----|-----|
MÖ 457 MS 27 MS 31

Perşembe

Yetmiş haftanın sonu

Şu ana kadar kehanet harfiyen yerine getirildi. Bu bize zamanla ilgili yorumun doğru olduğuna dair kesinlik verir. Dolayısıyla 2300 öğleden sonra ve sabahın ne zaman biteceğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Cuma

2300 öğleden sonra ve sabah sonu

1) 2300 öğleden sonra ve sabahın sonunda ne olur?

A.: "İki bin üç yüz akşama ve sabaha kadar, kutsal yer temizlenecek" (Dan. 8:14).

Bu dönemin ilk bölümünü zaten incelemiştik. Yetmiş hafta sizin kavminiz olan Yahudilere farz kılındı. MS 34'te sona erdiler. 2300 günü tamamladığımızda 1810 gün kalır:

$$2300 - 490 = 1810 \text{ gün/yıl}$$

Yetmiş hafta MS 34 yılında sona erdi. Yani 2300 öğleden sonra ve sabah şu şekilde sona erecekti:

$$MS 34 + 1810 = 1844MS.$$

Bu zamanda, kehanetin söylediği gibi: "kutsal yer temizlenecek" (Dan. 8:14):

Kararname ve kutsal alan

Artaxerxes akşam ve sabah saat 23:00'e kadar... arındırılacak

|-----|
MÖ 457 MS 1844

Bu Pazar günkü dersimizi tekrar okumanızı öneririz. Orada Daniel 7 ve 8'i karşılaştırdığımızda 2300 günün mahkemenin karara başlamak için oturacağı zamanı da gösterdiğini görüyoruz: "mahkeme oturdu ve kitaplar açıldı." 1844'te 2300 akşam ve sabah gerçekleşti. Bu nedenle, gökte kitaplar açılmaya ve hüküm verilmeye başlandı. Bu nedenle Tanrı, Kıyametin ilk meleğini şu mesajla gönderdi: "Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin, çünkü O'nun hüküm saati geldi." (Va. 14:7). Bu sefer 1844'te geldi. O zamandan bu yana, ilk meleğin mesajı tüm dünyada güçlü bir şekilde yankılandı ve birçok kişi, Tanrı'nın yargı kürsüsü huzuruna çıkmaya hazırlanma gereğini uyandırdı. Sizi bu meleğin işine katılmaya ve insanlara yargının gelişini duyurmaya davet ediyor. Hepimizin bu meleğin eserinde birleşmiş olarak bulunabilmemiz cennetin arzusudur.

Cumartesi

“Ve kutsal yer temizlenecek” (Dan. 8:14).

Tapınak sözcüğü öncelikle İsa'nın gökte çalıştığı binayı ifade eder.

O, “insanın değil, Rab'bin kurduğu tapınağın ve gerçek çadırın hizmetçisidir.” “Mesih elle yapılmış bir tapınağa değil... ama şimdi bizim için Tanrı'nın huzuruna çıkmak üzere göğe girdi” (İbraniler 8:2; 9:24). Cennetteki mabedin arınması başladığında, onun pisliklerinin temizlenmesi işi de başlar. Peki onu kirleten ne? İnsanların kitaplarında kayıtlı olan günahları. Mahkeme toplandığında ve kitaplar açıldığında, Tanrı ve Mesih inanlıların günahlarının kayıtlarını silmeyi hedefler. Bu çalışma bugüne kadar yürütülüyor – günahların silinmesi. Ancak İsa bizim iznimiz olmadan günahlarımızı silemez. Tövbe ve iman yoluyla yeryüzündeki günahlardan uzaklaşmalıyız ki, onların cennette adil bir şekilde silinmesi mümkün olsun. Bugün bir günahı silip yarın tekrar kaydetmek mantıklı olur mu? İsa, 1844'ten bu yana, halkının her türlü günahından kesin olarak uzaklaşmasına yol göstermek için Ruhunu göndermeye çalıştı. Bir daha yorum yapmadığıma pişman oldum. Tanrı, halkıyla bir antlaşma kuracağını ve bu antlaşmayla onların günahlarını sileceğini vaat etti: “O günlerden sonra İsrail halkıyla yapacağım antlaşma budur” diyor Rab; Yasalarımı onların anlayışlarına koyacağım ve onları yüreklerine yazacağım; Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak; ve herkese kendi vatandaşına, ve her adama kardeşine, “Rabbi tanıyın” diyerek öğretmeyecek; Çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar herkes Beni tanıyacak.

Çünkü onların kötülüklerine merhamet edeceğim ve günahlarını artık hatırlamayacağım.” (İbraniler 8:10-12). Bu konser önümüzdeki günlerde gerçekleşecek. Antlaşma vaadini benimseyen herkesin günahları silinecek. Tanrı bugün bizi Kendisini kucaklamaya ve bu kutlu işe katılmaya davet ediyor. Nasıl yapılır? İsa'yı Kurtarıcımız olarak kabul etmek, çünkü şöyle yazılmıştır: “Tanrı'nın Oğlu, Mesih İsa... bu ne evet ne de hayırdı; ama O'nda evet vardı... bu nedenle, Tanrı'nın vaatleri ne kadar çok olursa olsun, O'nda evet vardır; çünkü bu, Tanrı'nın yüceliği için O'nun aracılığıyla amindir” (I Korintliler 1:19, 20). Amin, “öyle olsun” anlamına gelir; Yeni antlaşmanın vaadi İsa'da “öyle olsun” şeklindedir. O'na gönülden iman eden ve bu inancında ısrar eden herkes, hayatında Allah'ın aminini görecektir. Vaadi kendisinde olur ve günahları silinir. Amin! İsa'yı kabul ediyoruz! Bunu bizim için yap, Tanrım!

Ders 4 – Soruşturma kararı

Yaratıcıya ibadet edin

Altın Ayet: “Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkacağız” (Romalılar 14:10).

Pazar

Kutsal alanın artırılması

1) İki bin üç yüz ikinci ve sabahın sonunda ne olacak? Daniel 8:14.

A.: "İki bin üç yüz akşam ve sabaha kadar ve mabet temizlenecek."

Geçen hafta şu sözlerin belirttiği zamanı bulduk: "İki bin üç yüz akşam ve sabaha kadar ve kutsal yer temizlenecek" (Dan. 8:14). Burada kehanet edilen olayın incelenmesine odaklanacağız: "kutsal yer temizlenecek". Kutsal yer sözcüğü ilk olarak Musa'nın yaptırdığı çadır olarak anlaşılmıştır. Tanrı şöyle demişti: "Ve beni bir sığınak yapacaklar ve ben de onların arasında yaşayacağım" (Çık. 25:8). Kutsal Kitap bize onun gökteki gerçek tapınağın sadık kopyası olduğunu söyler. Musa'ya şu emir verildi: "Bak, her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yap" (İbr.

8:5). Arınma, arınma anlamına gelir. Bu nedenle, mabedin ilan edilen arınması onun temizliğidir.

İki bin üç yüz akşam ve sabahın 1844'te sona erdiğini daha önce görmüştük. O dönemde İbranilerin kutsal alanı uzun süredir mevcut değildi. Bu, MS 70 yılında Roma ordusu tarafından yok edildi, böylece İsa'nın sözlerini yerine getiren tek bir taş bile üst üste kalmadı. Dolayısıyla arınacak olan bina olamaz. Belirlenen zamanda var olacak ve tam olarak faaliyete geçecek olan mabet, göksel mabet olacaktır. Mesih dirildikten sonra göğe yükseldi ve Tanrı tarafından bir Kâhin ve "insanın değil, Rab'bin kurduğu kutsal yerin ve gerçek çadırın hizmetçisi" yapıldı (İbraniler 5:10; 8:2). Dünya'ya dönüp O'nun sadık kullarını sonsuza dek kurtaracağı "her şeyin düzeleceği" zamana kadar orada kalacaktı (Elçilerin İşleri 3:21). Yuhanna, Kıyamet'teki görümlerde, İsa'nın cennetteki mabette, altın şamdanların yanında hareket ettiğini gördü: "Kimin benimle konuştuğunu görmek için döndüm. Arkamı döndüğümde yedi tane altın şamdan gördüm; ve yedi şamdanın ortasında İnsanoğlu'na benzeyen biri var" (Va. 1:12, 13). Dolayısıyla kehanette arınmasına işaret edilen mabet yalnızca göksel mabet olabilir. Cennetin mabedini kirleten, temizlik işini gerekli kılan şey nedir? Gökyüzünün herhangi bir türde fiziksel kirlilik (degeta, kirlilik veya virüs) içerdiği fikri tasavvur edilemez.

Ama bize İsa adına Tanrı'dan günahlarımızın bağışlanmasını istememiz öğretili. Ve O, burada hizmet ederek bağışlanmayı sağlar ve günahlarımız için bize adalet verir. Dolayısıyla bunlar bir şekilde cennetin kutsal alanını kirleten şeyler olmalı. Bundan arınması gerekir.

2) İsa'nın hizmetçilerinin hangi tapınakta arındırılması gerekiyor? İbranice. 9:24; 8:2.

A.: "Mesih, gerçek bir figür olan ellerle yapılmış bir tapınağa değil, aynı cennete girdi". O, "insanın değil, Rabbin kurduğu tapınağın ve gerçek çadırın hizmetçisidir"

Pazartesi

Soruşturma davası ne zaman başladı?

1) Tanrı, günahlarından tövbe edip din değiştirenler lehine ne yapmayı vaat etti? Elçilerin İşleri 3:19.

Cevap: "O halde tövbe edin ve dönün ki, günahlarınız silinsin."

3) Davut'un günahını Tanrı'ya itiraf ederken isteği neydi? Mezmur 51:1.

A.: "Tanrım, sevginin gereği bana merhamet et; Merhametlerinin çokluğuna göre günahlarımı sil."

Günahların silinmesi gerekiyorsa, bir yerlerde yazılı olduğundandır. Kutsal Kitap, tüm işlerimizin gökteki kitaplarda kayıtlı olduğunu söylüyor. "Gezinmelerime söyledin; gözyaşlarımı şişene koy; Bunlar senin kitabında yok mu?" (Tuz.

56:8). "RAB'den korkanlar ve O'nun adını ananlar için O'nun önünde yazılmış bir anma vardır" (Mal. 3:16). Bu nedenle, Tanrı'nın günahları silme vaadi, onların kayıtlarının bu kitaplardan silinmesini içerir. Ve bugün gökyüzünü kirleten onlar olduğundan, silindiklerinde mabed temizlenmiş olacaktır. Kutsal alanı temizlemek, kitaplardan günahların silinmesini içerir.

Göğe bir görünümde alınan Daniel şunu bildirdi: "hüküm verildi ve kitaplar açıldı". Pasajın bağlamı, bu sahnenin, ebedi olan ve dolayısıyla Günlerin Kadimi olarak tanımlanan Tanrı'nın ikamet ettiği yerde geçtiğini göstermektedir: "Tahtlar kuruluncaya ve Günlerin Kadimi oturuncaya kadar bakmaya devam ettim; Elbisesi kar gibi beyazdı ve başındaki saçlar temiz yün gibiydi; Tahtı, ateş alevleri... Binlerce, binlerce O'na hizmet etti ve milyonlarca milyon O'nun huzurundaydı; hüküm oturdu ve kitaplar açıldı" (Dan. 7:9, 10). Daniel, gökte yargının ne zaman başladığını ve insanların günahlarının kayıtlarını içeren kitapların Tanrı'nın önünde açıldığını gördü. Samimi olarak tövbe eden ve tevbe edenlerin kitaplarını inceleyerek günahlarını silme işi başlayacaktı. Hüküm, mabedin arındırılması işiyle birlikte başlar. İki birlikte gider. Arınma çalışmalarının başladığı 1844 yılında 2300 öğleden sonra ve sabahın bittiğini gördük. Dolayısıyla soruşturma davasının da aynı tarihte başladığı kanaatindeyiz. Baba "tüm hükmü Oğul'a verdi" (Yuhanna 5:22). Her kişinin vereceği cezaı belirlemek O'na kalmıştır: "Günahların silinmesi ve sonsuz yaşam" veya "ebedi ölüme mahkum edilme." "Hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkacağız" (Romalılar 14:10). Davasını değerlendirdiğinde ne diyecek?

Salı

Soruşturma mahkemesinde hangi davalar değerlendirilecek?

1) İsa'ya inanmayanların durumu nedir?

Cevap: "O'na iman eden mahkûm edilmemiştir, ama inanmayan zaten mahkûm edilmiştir, çünkü o, Tanrı'nın biricik Oğlu'nun ismine inanmamaktadır" (Yuhanna 3:18).

"Günahın ücreti ölümdür." "Ölüm tüm insanlara yayıldı, bu nedenle... hepsi günah işledi" (Romalılar 6:23; 5:12). Yani İsa'ya inanmayı reddetmedikleri sürece mahkumdurlar. Bu nedenle 1844'te başlayan soruşturma duruşmasında davalarının değerlendirilmesine gerek yoktur.

Burada yalnızca İsa'ya inananların davaları dikkate alınacaktır. Mukaddes Kitap kötülerin durumunun başka bir olayda ele alınacağını açıklar. Kıyametin bin yılı sonunda İsa onları diriltir ve aleyhlerindeki son hükmün duyurulmasını duyabilmeleri ve cezaı çekebilmeleri için onları büyük beyaz tahtın etrafında toplar. "ve tahtları gördüm; Bu

Yargılama yetkisi verilenler üzerlerine oturdu. Ve İsa'nın tanıklığı ve Tanrı'nın sözü uğruna başları kesilen, canavara ya da onun heykeline tapmayan, alınlarına ya da ellerine onun işaretini almayanların canlarını gördüm; ve bin yıl boyunca Mesih'le birlikte yaşadılar ve hüküm sürdüler. Fakat [kötü] ölümlerin geri kalanı, bin yıl bitene kadar yeniden dirilemedi... Ve bin yıl bittiğinde, Şeytan zindanından çıkacak ve [eğer onlar] milletleri aldatmak için dışarı çıkacak. O'nun tarafından aldatıldılar, çünkü diriltmişlerdir... ve büyük, beyaz bir taht ve onun üzerinde oturanı gördüm; onun huzurundan yer ve gök kaçmış ve onlara yer bulunamamıştır. Ve tahtın önünde duran büyük ve küçük ölümleri gördüm ve kitaplar açıldı. Ve yaşamın kitabı olan başka bir kitap açıldı. Ve ölümler kitaplarda yazılanlara göre, yaptıkları işlere göre yargılandılar. Ve deniz, içindeki ölümleri verdi; ve ölüm ve cehennem içlerindeki ölümleri ele verdi; ve herkes yaptıklarına göre yargılandı... Ve hayat kitabında yazılı olmayan kişi ateş gölüne atıldı" (Va. 20:5, 7). Bu son karardır. Bu nedenle, kötülerin yargılanması, soruşturmanınkinden farklı ve ayrı bir iştir.

Ne: Soruşturma kararı	nihai karar
Ne zaman: 1844'ten beri	binlerce kötü
Kim yargılanır: inananlar	yıldan sonra

1844'te başlayan soruşturma duruşmasında İsa'ya inananların davası değerlendiriliyor; Kötülerin durumu daha sonra ele alınacak. Vahiy'in dediği gibi, bin yıl sonra bizzat beyaz tahtın huzuruna çıkacaklar. Bugünkü seçimlerimiz hangi yargıya katılacağımızı belirler. Nerede olacaksınız? Bugün bize sunulduğu gibi İsa'yı ve O'nun lütfunu, doğrularla payımıza düşeni seçelim!

Çarşamba
Yargı kuralı

1) Neye göre yargılanacağız?

A.: "Özgürlük yasasına göre yargılanmanız gerektiği gibi konuşun ve öyle yapın" (Yak. 2:12).

Her mahkemede sanıklar hukuka göre yargılanıyor. Suçlu olup olmadıklarını belirleyen araçtır. İhlal edenler kınanır. Aynı durum cennetin yargısında da geçerlidir. Dünyanın mahkemeleri gibi, Tanrı'nın yargısının kuralı da O'nun yasası olan On Emir'dir. Tanrı her zaman insanlardan Kendi kanununa sadakat beklemiştir.

Musa'ya İsrail halkının itaatsizliği hakkında konuşurken şöyle dedi: "Emirlerimi ve kanunlarımı yerine getirmeyi ne zamana kadar reddedeceksin?" (Çık. 16:28). İsa bize ona itaat etmenin bir örneğini verdi. O şöyle dedi: "Babamın emirlerini tuttum" (Yuhanna 15:10). Ve bunun sonsuza kadar yürürlükte kalacağını doğruladı: "Yasayı ya da peygamberleri yok etmeye geldiğimi düşünmeyin; Ben iptal etmeye değil, yerine getirmeye geldim.

Size doğrusunu söyleyeyim, gök ve yer ortadan kayboluncaya kadar, her şey yerine gelinceye kadar yasadaki tek bir zerre ya da tek bir madde bile geçmeyecek" (Mat. 5:17, 18).

Rab, herkesin Kendi yasasına göre yargılanacağını bildirir: "Çünkü yasaya uymadan günah işleyenlerin çoğu da yok olacak; ve Kanuna göre günah işleyen herkes kanuna göre yargılanacak. Çünkü yasayı duyanlar Tanrı'nın önünde doğru değildir, ama yasayı uygulayanlar aklanacaktır" (Romalılar 2:12, 13). Ve Tanrı'nın sözleri yalnızca dışsal davranışlarımızı değerlendirmeye uygun değildir. "Tanrı'nın sözü diridir, güçlüdür ve iki ağızlı herhangi bir mızraktan daha keskindir; canın, ruhun, eklemelerin ve iliğin bölünmesine kadar delip geçer ve Tanrı'nın düşüncelerini ve niyetlerini ayırt eder. yürek" (İbraniler 4:12). Bu nedenle, yargılamada yalnızca kalpleri temiz olanlar sonsuz yaşama layık görülecektir. Mesih'in Sözü'nün amacı tam olarak şudur: Bizi yargıya hazırlamak: "Duyulan her şeyin sonu şudur: Tanrı'dan korkun ve O'nun emirlerini yerine getirin; çünkü bu her insanın görevidir. Çünkü iyi olsun, kötü olsun, her işi, her gizli şeyi Tanrı yargılayacaktır" (Vaiz 12:13, 14). Keşke hazırlıklı olmak için Tanrı'nın Sözüne teslim olsaydık!

Perşembe

Mahkemede nasıl onaylanabiliriz?

Cennetin yargısında sonsuz yaşama uygun sayılmamız için saf bir kalbe ihtiyacımız olduğunu dün gördük. Ama gerçek şu ki, bugün tüm erkeklerin kirli bir kalbi var. Kötülüğün insanlar arasında yayıldığını gören birçok kişi Eyüp gibi şunu söylüyor: "Temiz olanı kirli olandan kim çıkarabilir? Hiç kimse!" (Eyub 14:4). Ama insanlar için imkansız olan, Tanrı için mümkündür. "Tanrı için hiçbir şey olanaksız değildir" (Luka 1:37). Magdalalı Meryem'in hikayesi, İsa'nın günahkarları nasıl değiştirebileceğine ve onları yargıda haklı çıkarabileceğine dair önemli bir derstir. O, tam da zina yaparken yakalanmış ve daha sonra, Usta İsa'ya bir kez daha meydan okumaya hevesli öfkeli hahamlar tarafından şiddetle götürülmüştü. "Ve onu ortasına yerleştirip ona dediler: Efendim, bu kadın tam da zina yaparken yakalandı ve kanunda Musa bize bu tür kadınların taşlanması emretti. Yani ne diyorsun?" (Yuhanna 8:4, 5). Cezasının infazından başka bir şey umamazdı. Kanun açıktı.

Onun günahına birçok tanık vardı. Kendi lehine sunabileceği hiçbir şey yoktu. Bahane yok.

Zavallı kadın ağzını açmıyor. Pişman yürek, tek umudun Kurtarıcı'nın merhameti ve sevgisindedir. Hayal kırıklığına uğramadım. Suçluları dağıtmak için harekete geçti. "İçinizde günahsız olan ona ilk taşı atsin" dedi. Ve tekrar eğilerek yere yazdı. Bunu duyunca en büyüğünden başlayıp en sonuncusuna kadar birer birer ayrıldılar: geriye yalnızca İsa ve ortadaki kadın kaldı. Ve İsa doğrulup kadından başka kimseyi göremeyince ona dedi: Kadın, seni suçlayanlar nerede? Kimse seni kınamadı mı? Ve şöyle dedi: Hiç kimse, Tanrım. Ve İsa O'na dedi: Ben de seni mahkûm etmiyorum; git ve bir daha günah işleme." (Yuhanna 8:7-11). İsa merhametinden dolayı bilge bir Avukat gibi davrandı; tövbe eden kadını savundu ve temize çıkardı. Sevgisi onun tarafından hissedildi ve onu en sadık takipçilerinden biri yaptı. "neydi, ne oldu". "İsa dün de bugün de aynıdır. Eğer bugün çok günahkar isek, O hâlâ bizim savunucumuz ve Avukatımızdır. Ve sadece bizim değil, O'na inanan herkesin.

1) İsa cennetin bizim lehimize olan hükmünde hangi pozisyonu alıyor?

A.: "Babamızın yanında bir Avukatımız var: Adil İsa Mesih. Ve O, bizim günahlarımızın kefaretidir; sadece bizim değil, aynı zamanda tüm dünyanın da kefaretidir." (I Yuhanna 2:1, 2).

2) İsa'yı nasıl Avukatımız yaparız?

Yanıt: "O'na iman eden yargılanmaz" (Yuhanna 3:18).

Sonsuz yaşam için tek umutları olan İsa'ya yürekleriyle inanan hiç kimse utanmayacak. Kurtarıcı onların davasını savunacak, yenecek ve onları kurtaracaktır. Amin!

Cuma

İsa'yı İtiraf Etmek

İsa'nın Avukatımız olarak hareket edebilmesi için sadece O'na inanmamız gerektiği doğrudur. Ancak gerçek inancın meyvelerinin neler olduğunu anlamamız gerekir. Böylece boş umut beslemekten kaçınmış oluruz. Çocuğunu gerçekten seven bir baba ya da anne onu toplumda kendi çocuğu gibi kabul eder. Bir çocuğun anne babasına yaptığı gibi aynısı. Onların oğlu olduğunu itiraf ediyor ve onlardan utanmıyor. Fakir olsalar bile utançtan zengin arkadaşlarının önünde onları inkar etmiyor.

İsa bizi oğullar olarak kabul etti. Ve bu nedenle bizden kendisini sonsuzluğumuzun Babası, imanımızın Yazarı ve umudumuzun nedeni olarak itiraf etmemizi bekliyor. Eğer O'nu seversek ve O'na inanırsak, Mesih'le olan bağlantımızı, etkileşimde bulunduğumuz herkesten önce kesinlikle tanıyacağız. Ve İsa şöyle dedi: "Kim beni insanların önünde itiraf ederse, ben de göklerdeki Babamın önünde itiraf edeceğim" (Matta 10:32). Sözlerimiz ve eylemlerimizle O'nu itiraf edebilir veya inkar edebiliriz. Bugün hala O'ndan utanıyorsak ve inancımızı saklıyorsak, arkadaşlarımızın alay etmesinden veya akrabalarımızın zulüm ve ayrımcılığından korkuyorsak, O'nun bizi cennette itiraf etmesini bekleyemeyiz. Eğer burada, yeryüzünde O'nunla birlikte yürüme arzumuz yoksa, göklerde O'nun arkadaşlığından nasıl keyif alabiliriz? İsa arzularımızı anlıyor ve saygı duyuyor ve bu nedenle yeryüzünde kendisini itiraf etmeyi reddedenlerin isimlerini cennetin yargısında itiraf etmiyor. Eğer bu dünyanın şeylerini tercih ederseniz, O da sizin seçme hakkınıza saygı duyar. Yalnızca sevgiyle motive edilen gönüllü hizmeti kabul edin. Bunu yeryüzünde itiraf edenler cennette O'nun tarafından savunulacaktır.

Cumartesi

Kazananlara

Kutsal Kitap, üstesinden gelenler için ödül vaatleriyle doludur. Biz bunu hak etmesek de Allah, yeryüzünde iman eden herkese mükâfatlar hazırlamıştır.

Kurtarılan insanların hepsi cennette aynı konuma ve işe sahip olmayacak. İsa şöyle dedi: "Benim ödülüm, herkese yaptığı işin karşılığını vermektir." (Va. 22:12).

Geleceğe bakıldığında Yuhanna, kötülerin bile "herkesin yaptıklarına göre yargılandığını" bildirdi (Va. 20:13).

İnsanların işleri, hükümde değerlendirilebilmeleri için kitaplara kaydedilir: "Rab'den korkanlar ve O'nun adını ananlar için O'nun önünde bir anma yazısı yazıldı" (Mal. 3:16).

İsa'ya inananların hepsinin adı yaşam kitabında yazılıdır. Karar anında isimlerimizin kalıp kalmayacağı veya çıkarılıp çıkarılmayacağı belirlenir. "Galip gelen beyaz kaftanlar giyecek ve ben onun adını hayat kitabından silmeyeceğim; ve O'nun adını Babamın ve O'nun meleklerinin önünde itiraf edeceğim" (Va. 3:5).

İşlerle kurtulmuyoruz ama onlar tarafından yargılanıyoruz. Çünkü işler imanın sonucu veya meyvesidir. Tanrı bir keresinde Musa'ya Mısır'a gitmesini çünkü onu İsrail halkını kurtarmak için bir araç olarak kullanacağını söylemişti. Oraya gittiğinde Söz'e inandığının kanıtı verildi. Gerçekten inanan kişi İsa'ya itaat eder.

Dolayısıyla bir kimsenin O'na itaat etmemesi, onun iman etmediğine işarettir. Elçi Yakup şunları yazdı: "Ey akılsız adam, işsiz imanın yararsız olduğunu bilmek ister misin?... Ama biri şöyle diyecek: Sende iman var, benim de işlerim var; imanınızı işler olmadan gösterin, ben de size imanımı işlerimle göstereceğim" (Yak. 2:20, 18). İman sadece bir meslek, yani "İnanıyorum" demek değildir, aynı zamanda insanı İsa'yı tek umudu haline getirmeye ve O'nun emrettiği her şeye itaat etmeye sevk eden, yürekte kök salmış inançtır. İsa'nın Şiloam havuzunda gözlerini yıkaması emrini alan kör adam da bu iman sayesinde iyileşti. Söze inandı, itaat etti ve Tanrı onu diriltti.

Tanrı'nın yargısı müjdeyi iptal etmez. İman sayesinde kurtulduğumuz öğretisini değiştirmez. Yalnızca kimin kurtuluş için gerçek imana sahip olduğunu belirler.

1) Hangi sınıftaki insanlar cennetin krallığına girecek?

A.: "Bana şöyle diyen herkes değil: Tanrım, Tanrım! Ama göklerdeki Babamın isteğini yerine getiren, göklerin krallığına girecek" (Matta 7:21).

Sözü uygulayanlar kurtulacak. Ve ancak İsa'ya, O'nun bize bunu yaşamlarımızda gerçekleştirmemiz için verdiği güce inanırsak itaat edebiliriz. Söz'e inanalım ve işlerimiz buna tanıklık etsin! O'na imanla galip gelelim!

Ders 5 – İlk meleğin mesajı – Yaratıcıya ibadet edin

Altın Ayet: "Gökleri, yeri, denizi ve suların pınarlarını yaratana tapın" (Kıyamet 14:7).

Pazar

Yaratıcı kimdir?

İlk meleğin mesajı bize Yaratıcıya ibadet etmemizi emreder. Kutsal Kitap'a göre, her şeyi tek bir Varlık yarattı: "Kurtarıcınız olan ve size rahminizden itibaren şekil veren Rab şöyle diyor: Her şeyi yaratan, gökleri tek başına yayan ve ülkeyi yayan Rab benim." [kim yanımdaydı?] (Yeşaya 44:24). "Tanrı... Gökleri tek başına uzatan... Ursa'yı, Orion'u, Pleiades'i ve güneydeki odaları yaratandır; büyük ve akıl almaz işler yapan ve sayılamayacak kadar harikalar yaratandır" (Eyüp 9:2, 5, 8, 9). "Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı" (Yaratılış 1:1).

Her şeyi tek başına yaratmasına rağmen, Tanrı'nın yanında bir arkadaşı vardı: Mesih. "Başlangıçta O Tanrı'yla birlikteydi... var olan hiçbir şey O olmadan var olmadı" (Yuhanna 1:2, 3). "Sular onun emrini aşmasınlar diye denize sınır vermişti; O dünyanın temellerini attığında ben de O'nunla birlikteydim ve O'nun öğrencisiydim" (Özd. 8:29, 30). Tanrı'nın Oğlu, Yaratılış sürecine katılarak Babasıyla birlikteydi. "Dünya O'nun aracılığıyla yaratıldı" (Yuhanna 1:10), ancak O, Yaratıcı değil, Tanrı'nın her şeyi "aracılığıyla" yaptığı araçtı. "Her şey O'nun aracılığıyla var oldu" (Yuhanna 1:3). O, Söz'dür ya da Söz'dür (Yuhanna 1:14). Baba'nın yaratıcı Sözü ağızındaydı ve yaratıcı güç O'nun emrindeydi. Bu nedenle Kutsal Kitap "O'nda", "her şey Mesih'te yaratıldı" der (Koloseliler 1:16). Ama her şeyin kaynağı Tanrı'ydı. O, Mesih aracılığıyla her şeyi tek başına yaratan Yaratıcıdır. Cennetin sakinleri şunu doğruluyor: "Sen yücelik, onur ve güç almaya layıksın, Rabbimiz ve Tanrımız; çünkü her şeyi Sen yarattın ve onlar Senin isteğinle var oldular ve yaratıldılar" (Va. 4:11). Sonsuz Varlık ve her şeyin Yaratıcısı olan Yehova, yüce tapınmamıza ve hayranlığımıza layıktır. "Ah, gelin, ibadet edelim, secde edelim; bizi yaratan Rabbin önünde diz çökelim" (Mezm. 95:6).

1) Yaratıcı kimdir?

Yanıt: "Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı" (Yaratılış 1:1)

Pazartesi

1) Kaç tane tanrı var?

A.: "Allah'ın bir olduğuna inanıyor musunuz? İyi gidiyorsun" (Yak. 2:19).

Yaratılış'tan Vahiy'e kadar Kutsal Yazılarda Tanrı'ya yapılan atıflar her zaman tekil olarak, yani tek bir kişiye yapılır. Kutsal Yazıların ilk ayeti şöyle der: "Başlangıçta Tanrı yarattı" (Yaratılış 1:1). "Tanrıyı yarattılar" (çoğul) yazmıyor, ama tekil olarak Tanrıyı yarattılar. Bu, Kutsal Yazılar boyunca tekrarlanır:

"Ve Tanrı dedi: Kendi suretimizde insan yapalım" (Yaratılış 1:26). Kutsal Yazıların şunu sunduğuna dikkat edin: "Tanrı dediler" değil, "ve Tanrı dedi". Ayet insanın nasıl olduğunu gösteriyor.

Allah başka bir insanı şöyle davet eder: "Biz de kendi suretimizde insan yaratalım". Dün yaratılıştan Tanrıyla birlikte yer alan kişinin Mesih olduğunu inceledik. O zaman ayetin, Tanrı'nın, Oğlu Mesih'e "insanı kendi suretimizde yaratalım" diyen bir kişiyi temsil ettiğini anlıyoruz.

Tanrı yasasını insanlara iletğinde Kendisini de tek bir kişi olarak sundu: "Benden başka tanrınız olmayacak" (Çık. 20:3). "Bizden önce" değil, "Benden önce" dedim. Örneğin birisi bir bardağa bakıp "bu benim için" derse, hiç kimse bardağın üç kişilik bir grup için olduğunu düşünmez. Sadece bir tanesi için.

Tanrı'nın iki veya üç değil, tek kişi olduğu kavramı havariler için o kadar açıktı ki bunu yazılarında birkaç kez tekrarladılar:

"Tek bir Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek bir Aracı vardır; o da Mesih İsa'dır" (I Tim. 2:5).

"Her şeyin üzerinde olan, herkesin Tanrısı ve Babası tektir" (Efesliler 4:6).

"Yine de bizim için tek Tanrı Baba vardır" (I Korintliler 8:6). Ve size?

Salı

1) Tek Tanrı kimdir?

A.: "Baba, zamanı geldi; Oğlunu yücelt... Ve bu sonsuz yaşamdır: Tek gerçek Tanrı olan Seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanısınlar" (Yuhanna 17:3).

İsa, Babasının tek Tanrı olduğunu kesin bir dille ifade etti. "Benzersiz" kelimesi bize başkasının olmadığını anlamamızı sağlar. Baba'dan başka Tanrı yoktur. İsa Ferisilerle konuşurken şunu söyledi: "Ben Tanrı'nın Oğluyum dedim" (Yuhanna 10:36). Onun kim olduğunu O'ndan daha iyi tanımlayacak kimse yoktur. Dolayısıyla Kendi sözlerinden şunu anlıyoruz:

"Tek Tanrı vardır, Baba"

"Tanrı'nın Oğlu Rab İsa Mesih var." Elçilerin inancı şuydu:

"Yine de bizim için tek Tanrı Baba vardır" (I Korintliler 8:6).

"Baba Tanrı'dan ve Baba Oğlu İsa Mesih'ten lütuf, merhamet, esenlik" (II Yuhanna 1:3).

İsa'nın vahyini yalanlamak amacıyla Tanrı Sözü'ndeki diğer ayetleri kullanamayız. Burada "Tanrı" kelimesinin İsa ile ilişkilendirildiği İncil ayetlerine atıfta bulunuyoruz. Dikkatsiz okuyucu, Kutsal Kitabın İsa'nın bir Tanrı olduğunu açıkladığını anlayabilir. Ancak ilham edilmiş Kutsal Yazılar kendisiyle çelişmez. Yazarların, İncil'in farklı tercümelerini yaparken, kendi anlamlarında olan kelimeleri seçtikleri ortaya çıktı.

anlarlar, inançlarıyla uyum içinde oldukları için daha iyi uyum sağlarlar. Böylece orijinalde açık olanı çarpıtmış oldular. Çeviriler orijinal İncil'e göre küçük farklılıklar gösteriyor ve okuyucuyu yanıltıyordu. Ancak İsa'nın bu konudaki sözlerine bağlı kalan kişinin yanlış yapması için hiçbir neden yoktur. İsa şöyle dedi: "Ben... gerçeğim" (Yuhanna 14:6). O, tüm gerçeğin açıklayıcısıdır. Ve sonra O'nun ne dediğini hatırlayın:

Baba Hakkında:

"Baba, zamanı geldi; Oğlunu yücelt... Ve bu sonsuz yaşamdır: Tek gerçek Tanrı olan Seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanısınlar" (Yuhanna 17:3).

Onun hakkında:

"Ben Tanrı'nın Oğluyum dedim" (Yuhanna 10:36).

Birçok kişi İsa'nın tıpkı Baba gibi Tanrı olduğunu düşünüyor. Ancak İsa'nın kendisi Baba'nın kendisinden daha üstün olduğunu söylemiştir. Yuhanna 14:28'in metnini okuyalım:

"İsa cevap verdi... Baba benden daha büyüktür". Yuhanna 14:23, 28

Çarşamba

Modern çeviriler ve modern karışıklıklar

Dünkü araştırmamızda İsa'nın, Babasının tek Tanrı ve O'nun Oğlu olduğuna dair vahiyini gördük. Bazı Kutsal Yazı tercümelelerinde görüldüğü gibi hataya yol açan metinlerin varlığına değinmiştik. Bunlar: I Yuhanna 5:7; Romalılar 9:5; Titus 2:13; Yahuda 4; Yuhanna 1:1; Yuhanna 1:18; İbraniler 1:8. Bunlardan bazılarını yorumlayıp aslına en sadık tercümeyle sunacağız. Ve bu, Mesih'in bu konudaki öğretileriyle de uyumludur.

1.Yuhanna 5:7:

Ayetteki "Yeryüzünde tanıklık eden üç kişi vardır: Baba, Söz ve Kutsal Ruh ve üçü birdir" ifadesi İncil'deki orijinal metinde mevcut değildir.

Muhtemelen bu metin elinizdeki İncil'de köşeli parantez içinde görünüyor (bu işaret: [_ _]). Ve Kudüs İncili'nin yorumu metnin aslına ait olmadığını açıkça ortaya koyuyor - bkz.:

"V'nin metni. 7-8, Vulg.de'ye, eski Yunan mss'sinde, eski versiyonlarında ve Vulg.'un en iyi mss'sinde bulunmayan bir kesik (burada aşağıda parantez içinde) eklenmiştir; bu, metinde daha sonra tanıtılan marjinal bir açıklama gibi görünmektedir: "Çünkü tanıklık eden üç kişi vardır (gökte: Baba, Söz ve Kutsal Ruh; ve bu üçü birdir; ve yeryüzünde tanıklık eden üç kişi vardır): Ruh, su ve kan ve bunlar üçü birdir."

Kudüs İncili, üçüncü baskı, 2004, s. 2132, 2133 (I Yuhanna 5:7 ile ilgili dipnot yorumu – vurgu eklenmiştir)

Yukarıdaki cümleyi eklemeyen, metni en aslına sadık kalarak aşağıda sunuyoruz:

“Çünkü tanıklık eden üç kişi vardır: Ruh, su ve kan; üçü de tek bir amaçta birleşmiştir.” 1.Yuhanna 5:7

I Yuhanna 5:7'nin orijinaline ait olmayan kısmı insan tarafından eklenen metin, birçokları tarafından teslis öğretisinin Kutsal Kitap'a dayandığının kanıtı olarak sunulmaktadır. Ancak ayeti metin eklenmeden okuduğumuzda bunun üçlemenin varlığına delil olmadığı çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Sadece Tanrı'nın Ruhu'ndan, sudan ve kandan söz eder. Diğer tartışmalı metinlerin aslına en sadık tercümesini referansınız için sunuyoruz. Bu konunun daha derinlemesine incelenmesi ve aşağıdaki ayetlerin orijinaleri ışığında yorumlanması için Editör 4 Anjos'un yayınladığı “Fakat bizim için yalnızca bir Tanrı vardır, Baba” kitabını incelemenizi öneririz.

"Atalar onlarıdır ve Mesih de onlardan inmiştir. Her şeyin üzerinde olan Tanrı'ya sonsuza dek hamd olsun!" Romalılar 9:5.

"Kutsal umudu ve yüce Tanrımız'ın ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yüceliğinin ortaya çıkmasını bekliyorum" Titus 2:13.

"Hiç kimse Tanrı'yı görmedi; Baba'nın bağrında bulunan Tek Başlayan Oğul, O'nu açığa vuran kişidir" Yuhanna 1:18.

"Çünkü uzun zaman önce bu mahkûmiyete tabi tutulan bazı kişiler, tek Egemen olan Tanrımız ve Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu ahlaksızlığa çeviren tanrısız adamlar, ikiyüzlülük yaparak araya girdiler" Yahuda 4.

"Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'daydı ve Tanrı Söz'dü; O başlangıçta Tanrı'daydı" Yuhanna 1:1.

"Tahtınız sonsuza dek Tanrı'nındır" (İbraniler 1:8 – Mezmur 45:6'nın çevirisi).

Perşembe

Kutsal Ruh

Hıristiyanlığın ortak inancı, Kutsal Ruh'un, üçlemenin üçüncü kişisi olan Tanrı olduğudur. Ancak pek çok kişinin bilmediği şey, “üçlülük” kelimesinin İncil'de bile geçmediğidir. Kökeni pagandır. Mısırlıların, Babillilerin, Asurluların, Perslerin ve Romalıların kültürlerinden gelir ve imparator Konstantin'in Hıristiyanlığı dünyanın resmi dini haline getirmesinden sonra Romalılar tarafından havarisel Hıristiyan kilisesine tanıtılmıştır.

imparatorluk. O zamanlar Hıristiyan kilisesi, Romalıların dini olduğu için "apostolik" ve "Romalı" adını koruyarak Katolik (evrensel anlamına gelir) haline geldi. Dolayısıyla bu güne kadar kalan Roma Katolik Apostolik Kilisesi adı. Bu, muazzam zulümleri (hatta çocukların tanrılara kurban edilmesini) emreden pagan dini ile güneşe tapınmayı saf Hıristiyan diniyle karıştırmanın sonucudur. İşte onun temel doktrini:

"Üçlü Birliğin gizemi Katolik inancının merkezi doktrindir. Kilisenin diğer tüm öğretileri buna dayanmaktadır." (Günümüz Katolikleri için El Kitabı, s. 11).

"Muhafiflerimiz (Protestanlar) bazen İncil'de açıkça belirtilmeyen hiçbir inancın dogmatize edilmemesi gerektiğini iddia ederler... Ancak Protestan kiliseleri, İncillerde kesin bir otoritesi olmayan ÜÇLÜ gibi dogmaları kabul etmişlerdir." . (Revista Vida – Katolik, 10/30/50).

Kutsal Kitap Kutsal Ruh'un bir Tanrı olduğuna inanılmasına da izin vermez. VARLIĞINI olumlu bir şekilde doğrular. Ama hiçbir yerde onu bir kişi ya da Tanrı olarak sunmuyor. İsa bunu bir nefese benzetti:

"Ve bunu söyledikten sonra üzerlerine üfledi ve onlara şöyle dedi: Kutsal Ruh'u alın" (Yuhanna 20:22).

İsa kendisini Ruh olarak tanıttı:

"İşte kapıda durup kapıyı çalıyorum; Eğer biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, ben onun yanına girip onunla yemek yiyeceğim, o da benimle... Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini duysun" (Va. 3:20, 22).).

Kurtarıcıyı kabul etmeyen Yahudilerin durumu hakkında yorum yapan Pavlus şunları söyledi: İsa Ruhtur:

"Fakat onların anlayışları sertleşti. Çünkü bugüne kadar eski antlaşma okunduğunda aynı perde kalır ve bu perdenin Mesih'te kaldırıldığı ona açıklanmaz; evet bugüne kadar ne zaman Musa okunsa kalplerinin üzerine bir perde çekiliyor. Ancak onlardan biri Rabbine dönerse, onun perdesi kaldırılır." Buraya kadar, Yahudi Rab İsa'ya döndüğünde onun anlayışını engelleyen perdenin kalktığı belirtiliyor. Sonra şöyle açıklıyor: "Şimdi Ruh Rab'dir" (II Korintliler 3:14-17). Rab İsa Ruhtur.

Cuma
Yorgan

"Ve Baba'ya soracağım ve O, size başka bir Yardımcı, sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye, dünyanın kabul edemeyeceği gerçeğin Ruh'u'nu verecektir, çünkü O'nu görmez ve onu görmez.

onu tanıyor; Onu tanıyorsun, çünkü o seninle yaşıyor ve senin içinde olacak." Yuhanna 14:16, 17

İsa öğrencilerine Tesellici'yi, yani hakikat Ruh'u'nu zaten tanıdıklarını söyledi ve nedenini açıkladı:

"Onu tanıyorsun, çünkü o seninle yaşıyor ve senin içinde olacak." Yuhanna 14:17

Onlarla birlikte yaşayan kişi İsa'ydı. Öğrencilerinin, Teselliciden bahsederken Kendisinden bahsettiğini anlamalarını sağladı. Aşağıdaki sözler bu düşünceyi güçlendiriyor:

"Sizi yetim bırakmayacağım, yanınıza geleceğim." Yuhanna 14:18

Burada İsa öğrencilerine Tesellici olarak geri dönecek kişinin kendisi olduğunu açıkça belirtti. Ancak yine de O'nun ikinci gelişinden söz ettiği düşünülebilir.

Öğrencilerin böyle bir sonuca varmalarını engellemek için İsa şunu açıkladı:

"Fakat kısa bir süre sonra dünya Beni artık görmeyecek; ama beni göreceksin; çünkü ben yaşıyorum, sen de yaşayacaksın." Yuhanna 14:19

Kutsal Kitap, İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geldiğinde "her gözün onu göreceğini" (Va. 1:7) bildirir; buna dünyadaki herkes dahildir. Fakat İsa Tesellicinin gelişinden bahsederken şunları söyledi: "Dünya artık beni görmeyecek; ama beni göreceksin." O'nun yeryüzüne ikinci gelişinden değil, Tesellici olarak gelişinden söz ettiği açıktır. O zaman yalnızca imanlıların O'nu kabul edeceği zaman olacaktır. Ruh kelimesi her pasajın bağlamına göre farklı anlamlarda kullanılmaktadır. Ancak vaat edilen Tesellici için söz konusu olduğunda, "Kutsal Ruh" adlı bir Tanrı'dan değil, bizzat Mesih'ten söz edilir. Ruh "üçüncü bir Tanrı" ya da "üçlü birliğin üçüncü kişisi" değildir. "Tek Tanrı vardır", tek kişi vardır, "Baba" (I Korintliler 8:6).

İki değil, üç değil.

Cumartesi

Gerçek vaftiz ve tek Tanrı

Birçok kişi Matta 28:19'a dayanan bir üçlülük fikrinde ısrar ediyor:

"Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına vaftiz ediyorum". Bu metnin orijinaliyle eşleşmediği ortaya çıktı. Orijinaller üzerinde yapılan en doğru araştırmaya göre, doğru metin üçüncü yüzyıl yazarı Caesarea'lı Eusebius'un sözlerinde bulunmuştur.

Matta 28:19'u şu şekilde sunuyor:

Matta 28:19, Orijinaline göre "Bu nedenle gidin ve öğrenciler yetiştirin... onları Benim adımla vaftiz edin".

Kanıtları alçakgönüllülikle karşılaştıran herhangi bir Mukaddes Kitap tetkikçisi, Elçilerin İşleri kitabında bahsedilen vaftizle ilgili sözlerle uyumlu olan tek versiyon olduğundan, yukarıdaki versiyonun doğru olduğunu doğrulayabilir. Hepsi İsa adına vaftize işaret ediyor. Örnek olarak Elçilerin İşleri 2:37, 38'i aktarıyoruz:

1) Elçiler İsa'nın emrine uyararak hangi isimle vaftiz ettiler?

A.: "Ve Petrus onlara şöyle dedi: Tövbe edin ve her biriniz günahların bağışlanması için İsa Mesih'in adıyla vaftiz edilsin, böylece Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. ... Böylece onun sözünü gönüllü olarak kabul edenler vaftiz edildi; ve o gün neredeyse üç bin ruh eklendi. ...

Her canda korku vardı ve elçiler tarafından birçok harikalar ve işaretler yapıldı. " Elçilerin İşleri 2:38, 41, 43.

2) Kaç tane vaftiz var?

Cevap: "Rab bir, iman bir, vaftiz bir" Efesliler 4:5.

Tanrı, İsa adına vaftiz vaazını öyle bereketledi ki, üç bin kişi vaftiz edildi. Allah'ın vaaz üzerine onay mührünü bastığı açıktır.

Bu, Rab'bin onayladığı vaftizdi ve Elçilerin İşleri'ndeki diğer tüm vaftizler de bu isimle, yani İsa'nın adıyla yapılıyordu. Bu nedenle ruhi düşünüşe sahip olan herkes bunun Matta 28:19'da duyurulan vaftiz olduğu sonucuna rahatlıkla varabilir.

İsa "Benim adımla" vaftiz edilmesini emretti; elçiler itaat ettiler ve "İsa'nın adıyla" vaftizi vaaz ettiler. Ve Tanrı, bu vaftizin duyurulmasını kutsadı ve ilk kez duyurulduğunda üç bin can ekledi. Böylece, modern İncillerimizde yer alan "Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına vaftiz etmek" metninin, onu hiçbir şekilde destekleyecek hiçbir şeyi olmadığı için, hatta grotesk bir tağşiş olduğu görülmektedir. Word'ün başka bir kısmı. Bu, müzikteki akortsuz nota gibidir: Kutsal Yazılarda bu konuyu ele alan tüm ayetlerle çelişir.

Kutsal Yazıları incelediğimizde gördüğümüz gibi, Matta 28:19'a dayanan bir üçlünün var olduğu argümanı geçersiz oluyor ve yalnızca Mesih tarafından açıklanan ve elçiler tarafından vaaz edilen gerçek parlıyor. Şöyle dediler: "Çünkü gökte ya da yerde tanrı diye anılanlar olsa da [çünkü pek çok tanrı ve pek çok efendi vardır], ama bizim için tek bir Tanrı, Baba vardır" (I Korintliler 8: 5, 6). Ve ilk meleğin mesajındaki çağrıda: "Gökleri, yeri, denizi ve suların pınarlarını yaratana tapın" (Va. 14:7), tek yaratıcı Tanrı'ya, yani Tanrı'ya ibadet etmeye bir davet görüyoruz. Baba, Kurtarıcımız olarak İsa'ya ibadet ediyoruz; birçokları O'na günahsız tapındı ve biz de bunu yapabiliriz; ama biz Yaratıcı olarak yalnızca Baba'ya ibadet ederiz.

3) Hakikaten tapınanlar kime ibadet edecek?

A.: "Fakat içtenlikle tapınanların Babaya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor ve şimdidir; Çünkü Baba Kendisine tapınacakları arıyor" (Yuhanna 20:23).

Sen de onların arasında olacak mısın?